

Tôi tự nguyện xin về Nhảy Dù sau cuộc đảo chánh 11-11-1960 và được bổ nhiệm Trưởng Phòng 3 Lữ Đoàn Nhảy Dù. Nhằm mục đích gia tăng viện trợ quân sự cho Miền Nam, Phó Tổng Thống Lyndon Johnson đã sang thăm Việt Nam để nghiên cứu về khả năng tác chiến của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Sau cuộc biểu diễn thành công về hành quân đổ bộ bằng trực-thăng-vận có Phó Tổng Thống Hoa Kỳ Lyndon Johnson dự khán, tôi được bổ nhiệm làm Tiểu đoàn Trưởng Tiểu đoàn 3 Nhảy Dù.

Đại úy Nguyễn Khoa Nam, Ban 3 Tiểu đoàn 3 Dù

Vài tháng sau thì Đại úy Nam được Bộ Tư Lệnh Lữ Đoàn Nhảy Dù chỉ định xuống làm Trưởng Ban 3 cho Tiểu đoàn của tôi. Thật ra, theo tôi biết thì Đại úy Nam đã tình nguyện. Có lẽ vị Tư lệnh Nhảy Dù lúc ấy cũng đã nhận thấy khả năng và đức độ không thường của Đại úy Nam nên tìm cách đưa ông về một đơn vị tác chiến để chuẩn bị tương lai cho ông, chứ nếu cứ để ông ấy luân quản mãi ở Đại Đội Kỹ Thuật Dù mà nhiệm vụ chính là huấn luyện nhảy dù, rồi thu dù và xếp dù, thì thật uổng phí tài năng của một sĩ quan ưu tú.

Đại úy Nam dần dần được sự mến phục của mọi người, kể cả hàng hạ sĩ quan và binh sĩ. Chỉ sau thời gian ngắn công tác, tôi cũng nhận ra ngay khả năng của Đại úy Nam: ông am hiểu tường tận những kỹ thuật, nguyên tắc, và thủ tục tham mưu mặc dầu chưa dự khóa huấn luyện nào.

Tính tình của Đại úy Nam điềm đạm đến hiền lành, ít nói, và rất kín đáo. Trong lúc tiếp xúc riêng tư, hay giữa các buổi họp đơn vị hoặc tham mưu, đôi khi ông cũng chêm vào một câu ý nhị, pha chút tiểu lâm cho vui, nhưng không bao giờ quá trớn, lỗ mãng, bông đùa hay cợt nhả. Lúc nào ông cũng nghiêm túc, chỉnh tề. Chữ viết tay của ông khá đẹp nên ông trang bị bản đồ hành quân cũng rất tươi tắn và rõ ràng. Tôi chưa bao giờ thấy ông nóng giận, bực tức hoặc la rầy thuộc cấp. Rất khiêm cung, từ tốn, ông có một trình độ tự chủ và khắc kỷ rất cao. Ông sống giản dị, thanh đạm, không uống rượu nhưng nghiện thuốc lá Ruby Queen bao đỏ và thỉnh thoảng mới đi ăn uống với anh em. Lúc ngồi một mình thì với điếu thuốc trên tay, mắt nhìn chăm chú hàng giờ vào bản đồ hành quân. Bề ngoài tâm tư hình như khép kín đến xa cách anh em, ngược lại về công vụ ông lại hăng say, cởi mở. Ông luôn luôn tận tâm làm tròn bổn phận và rất chân tình với cấp chỉ huy.

Có lẽ, với nhận xét sắc bén của một vị Tướng tương lai, Đại úy Nam biết “chọn mặt gởi vàng” khi xin về Tiểu đoàn 3 Nhảy Dù, vì rằng trong số 6 Tiểu đoàn Nhảy Dù tác chiến lúc ấy, TĐ3ND là tương đối vượt trội hơn cả mọi mặt. Đại úy Nam rất hãnh diện được về Tiểu đoàn của tôi và tôi cũng rất hãnh diện có được một sĩ quan phụ tá giàu khả năng như ông. Đối với tôi, Đại úy Nam là một sĩ quan toàn hảo, đầy đủ khả năng và đức tính, có thể làm tròn nhiệm vụ không những trong hiện tại, mà còn trong tương lai xa nữa. Hồi đó, tôi đã nghĩ thầm rằng một ngày không lâu, ông sẽ qua mặt tôi và có thể sẽ là cấp chỉ huy của cả tôi nữa.

Tiếc rằng, giai đoạn 2 năm 1962-1964, chiến cuộc rất bình thường, ngoài các cuộc chạm súng lẻ tẻ chẳng đáng kể, không có những trận chiến quy mô lớn để ông có dịp lập công, nhưng Đại úy Nam cũng học được rất nhiều về điều động, phân công cho các đơn vị trong mọi tình huống, liên lạc giao tế với Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn - Khu Chiến Thuật hoặc Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn - Vùng Chiến Thuật mà Tiểu đoàn tăng phái đến.

Sau khoảng 6 tháng ở đơn vị, nhân có khóa học Căn Bản Bộ Binh ở trường Bộ Binh Lục Quân Hoa Kỳ tại Fort Benning, tôi đã chỉ định Đại úy Nam đi học khóa này. Sau khi mãn khóa, ông lại được hoàn trả về đơn vị và nhận nhiệm vụ cũ.

Cuộc đảo chánh ngày 1 tháng 11 năm 1963

Tuy cường độ chiến tranh trong giai đoạn 1962-1964 kém căng thẳng, nhưng ngược lại tình hình chính trị lại lắm biến động, xã hội bất ổn trầm trọng đã đưa đến cuộc cách mạng của quân đội nhằm lật đổ chế độ gia đình trị của Tổng Thống Ngô Đình Diệm vào ngày 1-11-1963.

Rút kinh nghiệm về cuộc đảo chánh hụt của Đại tá Nguyễn Chánh Thi và một nhóm quân nhân ngày 11-11-1960. Bộ chỉ huy TĐ3ND đã gián tiếp xác nhận vai trò thuần túy của quân đội là tuân hành mệnh lệnh của cấp trên để bảo vệ quê hương và đứng ngoài mọi tranh chấp chính trị. Thái độ thẳng thắn đó đã được vị sĩ quan thâm niên thuộc phe cách mạng đồng ý nên khi cuộc cách mạng xảy ra, TĐ3ND được ở lại trại Hoàng Hoa Thám để bảo vệ hậu cứ và giải giới đoàn Thanh Niên Cộng Hòa tại sân vận động Hoa Lư, trong khi các đơn vị tác chiến Nhảy Dù khác đều phải tung về những vùng rất xa thủ đô. Trong biến cố này, các chiến sĩ TĐ3ND đã thi hành nhiệm vụ của cấp trên giao phó một cách bình thản và dễ dàng mà không tham dự vào mọi tranh chấp chính trị.

Rồi không đầy một tuần sau cuộc cách mạng, dù là lực lượng tác chiến tổng trừ bị, TĐ3ND được lệnh lên Đức Hòa, nắm giữ an ninh cho việc xây cất tòa hành chánh tỉnh Hậu Nghĩa mới được thành lập. Trong suốt thời gian hơn 2 tháng đóng đồn giữ nhiệm vụ an ninh lãnh thổ tại Đức Hòa, tôi để cho Đại úy Nam hoàn toàn tự do quyết định mọi việc điều động các đại đội của TĐ3ND như chính ông là vị Tiểu đoàn Trưởng vậy.

Ông làm việc hữu hiệu đến nỗi Phòng 2 Tiểu Khu Hậu Nghĩa và Phòng 2 Lữ Đoàn Nhảy Dù đều chặn bắt được tin tức của địch báo cáo về khả năng cũng như hoạt động tinh báo và quân sự của họ trong vùng này. TĐ3ND đã tung ra những cuộc tấn công đê bẹp các hoạt động quân sự của địch từ trong trứng nước và kìm hãm hoạt động của địch ở mức tối thiểu, điều này cũng được chính những tù binh Cộng Sản bị bắt xác nhận.

Cuộc chỉnh lý đêm 30 rạng 31 tháng 1 năm 1964

Được một Tiểu đoàn bạn thay thế, TĐ3ND trở về hậu cứ vào cuối tháng 1, 1964. Về hậu cứ nghỉ được một ngày thì TĐ3ND lại lên ứng trực hành quân bộ. Thế rồi biến cố chính trị bất ngờ khác xảy ra và TĐ3ND vô tình tham dự mà không biết, bởi lẽ chúng tôi chỉ thi hành lệnh do cấp trên trao cho mà thôi.

Mười giờ khuya ngày 30-1-1964, TĐ3ND nhận được lệnh từ Bộ Tư Lệnh Lữ Đoàn Nhảy Dù di chuyển lên Bộ Tổng Tham Mưu trình diện Trung Tướng Tư Lệnh Quân Đoàn III, Vùng 3 Chiến Thuật. Tôi y lệnh thi hành, điều động đơn vị vào Bộ Tổng Tham Mưu không hề biết rằng TĐ3ND đã được dùng như một áp lực trong cuộc chỉnh lý thành công của Tướng Nguyễn Khánh. Sáng hôm sau, tướng Nguyễn Khánh, vị thủ lĩnh cuộc chỉnh lý đến cảm ơn cả Tiểu đoàn chúng tôi, giải thích lý do tại sao có cuộc chỉnh lý, xong bắt tay tôi rồi ra về. Thế là TĐ3ND lại hoàn tất một nhiệm vụ.

Có điều không chủ ý mà nên là sau hai biến cố chính trị khác thường đó, tinh thần binh sĩ TĐ3ND nói chung và các Đại đội trưởng nói riêng, rất gắn bó với nhau hơn. Chắc họ nhận thức rằng, không một ai vì danh lợi mà đưa họ vào cuộc phiêu lưu chính trị, mọi người đều bình thản trước biến cố.

Sau đó không lâu, một biến cố ngoài ý muốn xảy ra ở Bộ Tham Mưu Lữ Đoàn Nhảy Dù khiến vị sĩ quan đương kim Trưởng Phòng 4 phải rời nhiệm sở. Tướng Tư Lệnh Lữ Đoàn Nhảy Dù gọi điện thoại cho tôi đòi lại Đại úy Nam về đảm nhiệm chức vụ Trưởng Phòng 4. Thế rồi tôi và Đại úy Nam phải xa nhau thật bất ngờ mà lòng đầy luyến tiếc vì sự cộng tác đang tốt đẹp và tình chiến hữu một ngày càng thêm khăng khít. Có thể nói, trong thời gian hai năm ở đơn vị, Đại úy Nam đã chín mùi trong khả năng để làm một Tiểu đoàn trưởng Nhảy Dù. Và cũng nhờ hai biến cố chính trị bất thường đã đề cập, Đại úy Nam và tôi sống gần nhau hơn, hiểu rõ từng cử chỉ, hành động và lời ăn tiếng nói của nhau, chúng tôi tương kính lẫn nhau, cảm mến nhau hơn.

Phần tôi cũng chỉ ở TĐ3ND cho đến tháng 5-1965 rồi được cử đi học khóa Chỉ Huy Tham Mưu Cao Cấp tại trường Chỉ Huy Tham Mưu Lục Quân Hoa Kỳ, và sau đó ra khỏi binh chủng Nhảy Dù.

Trích phần đầu trong bài hồi ký của cựu Đại tá Khiếu Hữu Diêu. Ông nguyên là Thiếu Tá Tiểu đoàn Trưởng TĐ3ND trong thời điểm 1961-1965.

Khiếu Hữu Diêu

Nguồn: Internet E-mail by MD N.M.Hoàng, TĐ3ND/SĐND QL-VNCH chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, November 7th, 2011
Ban Kỹ Thuật Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH*